

E toamnă

Sorina

E toamnă

E toamnă-n nostalgia serii.
O frunză de stejar țesută în covor,
o zbatere din aripi a blândului cocor,
o galbenă gutuie,
un voal de fum ce suie,
aduce-n gând o liniște-a tăcerii.

E toamnă peste tot, nu crezi?
Miroase a tanin și-a frunze moi,
din norii gri, îmi curg pe casă ploi,
îngheață la ferestre flori,
mai zboară fluturi uneori,
când tu la somnul meu veghezi.

Se vede luna prin perdele.
E cerul străbătut de vise,
în piept bat verile trimise
cu zbor de păsări călătoare,
spre verile târzii, cu soare,
din nostalgia toamnei mele.